č. j. **70 Nt 3654/2020 -**

USNESENÍ

Městský soud v Brně rozhodl dne 20. srpna 2021 v trestní věci

obviněného: **xxxxx**, narozený xxxxx,
bez pracovního poměru,
trvale bytem xxxxx,
t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Příbram,

o námitce podjatosti,

takto:

Podle § 31 odstavec 1 trestního řádu, z důvodů uvedených v § 30 odstavec 1 trestního řádu, **je soudce JUDr. Libor Hanuš, Ph.D., vyloučen** z vykonávání úkonů trestního řízení v trestní věci vedené před Městským soudem v Brně pod sp. zn. 70 Nt 3654/2020.

Odůvodnění:

Usnesením ze dne 13. 12. 2020 sp. zn. 70 Nt 3654/2020 rozhodl soudce podle § 31 odst. 1 tr. řádu, z důvodů uvedených v § 30 odst. 1 tr. řádu, že není vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení v trestní věci vedené před Městským soudem v Brně pod sp. zn. 70 Nt 3654/2020.

V odůvodnění soudce poukázal na to, že u vazebního zasedání konaného u Městskému soudu v Brně byl vznesen obhájcem xxxxx návrh na vyloučení soudce dle § 30 tr. řádu. V něm jmenovaný obhájce uvedl, že je zaměstnaný advokát působící v advokátní kanceláři xxxxx. Poukázal na to, že xxxxx „byla obhájcem a posléze právním zástupcem klienta v trestním a následujícím civilním řízení, kde byl protistranou, nejprve jako poškozený, posléze jako žalobce a zákonný zástupce žalobců ve věci zásahu do osobnostních práv a práva na rodinný život právě JUDr. Hanuš“. Dodal, že „také vzhledem k okolnosti, že se v dané věci jednalo o poněkud emotivní záležitost, má za to, že jsou dány podmínky určené v ust. § 30 odst. 1 tr. řádu, kdy lze pro poměr k obhájci či obhájcům obviněného důvodně předpokládat, že předseda senátu v této věci nebude nestranně rozhodovat.“

Soudce tehdy poukázal ohledně obhájcem xxxxx poukazované záležitosti na to, že šlo o škodné jednání ze dne 4. 9. 2009, kdy soudní řízení (v navazujícím civilním sporu na trestní řízení, pravomocně skončené 23. 1. 2010) bylo pravomocně skončeno v roce 2013. Pokud jde o zastupování xxxxx v předmětné záležitosti, tuto advokátku vnímá soudce naprosto neutrálně. Dále soudce dodal, že nadto je nutno v této souvislosti současně zdůraznit *aktuální rozsah časového období*, které mezitím uplynulo, zejména (a především však) v uvažovaných souvislostech (pod aspektem obsahu a dosahu ustanovení § 30 odst. 1 tr. řádu) *skutečnost absence jakékoli relevantní vazby soudce ve vztahu k xxxxx.*

V návaznosti na to soudce konstatoval, že jedinou skutečností, jež je takto v daném kontextu předmětem úvahy, je okolnost zaměstnání xxxxx v advokátní kanceláři xxxxx, přičemž zde sluší se poukázat na to, že tuto informaci poprvé získal soudce jen a pouze z vlastního sdělení xxxxx, kterého aktuálně ustanovil dne 11. 12. 2020 opatřením pod sp. zn. 70 Nt 812/2020 obhájcem

obviněného xxxxx z důvodu obsažených v ustanovení § 36 odst. 3 tr. řádu, a to dle pořadí v pořadníku advokátů. Soudce v této souvislosti poznamenal, že advokáta xxxxx nicméně osobně zná až od setkání u vazebního zasedání dne 13. 12. 2020 ve věci Městského soudu v Brně sp. zn. 70 Nt 3654/2020. Nemá k němu naprosto žádný vztah a jeho zastupování v předmětné věci, resp. osobu obhájce xxxxx vnímá bez jakékoliv předpojatosti naprosto profesionálně a nejinak.

Uvedené vyústilo v konstatování, dle něhož s ohledem na to, že se soudce *kategoricky distancuje* od tvrzení obhájce xxxxx o podjatosti soudce, jakož i vzhledem k tomu, že k obviněnému přistupoval (přistupuje) zcela standardně jako vůči kterémukoli jinému obviněnému, a s přihlédnutím k tomu, že nemá žádný vztah k projednávané věci, obviněnému, ani k obhájci obviněného xxxxx, svědkům či poškozeným, bylo nutně soudcem rozhodnuto, jak ve výroku usnesení obsaženo.

Podanou stížnost obviněného směřující do tohoto usnesení následně Krajský soud v Brně usnesením ze dne 7. 1. 2021 sp. zn. 9 To 2/2021 zamítl.

Obviněný podal ve věci ústavní stížnost, a aniž by touto (případně) napadl i soudcem ve věci vydané usnesení o vzetí obviněného do vazby, Ústavní soud označená usnesení obecných soudů nálezem ze dne 2. 8. 2021 sp. zn. II. ÚS 741/21 zrušil.

V něm nejprve poukázal na obsah dosavadní ústavněprávní judikatury. Kasační rozhodnutí potom odůvodnil tím, že nijak nezpochybňuje vyjádření soudce xxxxx, který se podjatým být necítí, ani jeho tvrzení, že jako profesionál je schopný přistupovat k obviněnému zcela standardně jako vůči každému jinému obviněnému. Poukázal nicméně současně na to, že pokud jde o objektivní hodnocení nestrannosti soudců, je však třeba zabývat se zejména otázkou, zda – i nezávisle na chování a výrocích soudce – existují jisté ověřitelné skutečnosti, které mohou jeho nestrannost zpochybňovat, přičemž v této oblasti mohou mít význam i pouhá zdání. V důsledku toho konstatoval, že takto je tomu v projednávané věci, a proto napadenými rozhodnutími došlo k porušení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Podle § 314h tr. řádu po doručení nálezu Ústavního soudu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení nebo jeho části, pokračuje tento orgán v tom stadiu řízení, které bezprostředně předcházelo vydání zrušeného rozhodnutí, nestanoví-li zákon nebo nález Ústavního soudu jinak. Přitom je vázán právním názorem, který vyslovil ve věci Ústavní soud, a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení Ústavní soud nařídil.

Vzhledem k uvedenému soudce v souladu s citovaným ustanovením trestního řádu, v mezích vysloveného závazného právního názoru Ústavního soudu rozhodl, jak ve výroku usnesení obsaženo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do 3 dnů od jeho oznámení ke Krajskému soud v Brně prostřednictvím Městského soudu v Brně.

Brno, 20. srpna 2021

JUDr. Libor Hanuš, Ph.D.
soudce